

ра, дѣто търпи единъ убиецъ на цариградския прѣстолъ, то що останж ний да се съмняваме въ голата истина, когато сме близо до нея?

И знай, читателю, че не само Хамидъ, е такъвъ, какъвто го показватъ неговитѣ безчеловѣчни, мискински дѣла: такива сж били всичкитѣ му прѣдшественници, обаче той, както се вижда, иска да излѣзне, най първо качество тиранъ, кръвопиецъ, душовадецъ и челоуѣкоядецъ. Мнозина говоржтъ, действително, че ужъ отъ всичкитѣ турски султани, 2-или 3 правила ~~иску~~чение. Привсѣ, и да зная, че всеко правило има исклучение, обаче въ този случай, азъ невѣрвамъ. Разбира се, че може би да не вѣрвамъ за туй, защото азъ съмъ челоуѣкъ, който дълбока омрза хранж къмъ всичкитѣ корановани, глави на земято кълбо, челоуѣкъ, който, не правжъ, никаква разлика по челоуѣколюбие, между Султана и който и да е други царъ, кралъ или князъ, и челоуѣкъ, който всичкитѣ корононосци, считамъ за човѣшки изѣдници, които би трѣбвало да се раскъсатъ на толкова парчета, на колкото капки потъ сж капнжли отъ лицето на роба, додѣто тѣ, да се опковѣтъ съ злато, ракошъ, и пр. и пр.

Нъ както и да е, Злото въ Турската Империя, е самя кръвожаденъ султанъ. За да се освободи роба въ Турската държава, за да види той, какво нѣщо, е щастие, какво, нѣщо е свобода, какво нѣщо е народно веселие и човѣшки животъ, трѣбва, горѣказаното зло, да се очисти съ самитѣ основи, отъ лицето на Българския Полуостровъ, а даже и отъ цѣлото земно кълбо. За да се очисти това зло, иска се борба, искатъ се жертви.

Такива жертви сж давани, даватъ се и ще се даватъ, до достиганието на самата цѣль, до изкореняването на злото.

Мѣжду дадените, падыжлитѣ жертви, за изкореняване злото на Истокъ, е и покойния Поручикъ Петъръ Попъ Начевъ, съ смъртъта, на когото, искамъ да запознаж читателитѣ си.

Драги читатели, самичжкъ чувствувамъ, че за единъ починалъ, въ редоветѣ на борбата, за единъ прѣводителъ на 158 души въстаници, за единъ Македонски — Български войвода, който е пролѣлъ кръвтъта